

หลักสูตรที่เปิดสอน

ศึกษาดูงานต่างประเทศญี่ปุ่น

ศึกษาดูงานในต่างประเทศ

ระดับปริญญาโท

- หลักสูตรสาขาสังคมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการจัดการสุขภาพ
- หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
- หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
- หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

ศึกษาดูงานประเทศญี่ปุ่น

ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 4 ปี)

- หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ)
- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาการศึกษาปฐมวัยและประถมศึกษา)
- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาภาษาอังกฤษศึกษา)
- หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
- หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ)
- หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (สาขาการจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม) (ต่อเนื่อง)
- หลักสูตรบัญชีบัณฑิต
- หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 5 วิชา (หลักสูตร 4 ปี และรับเทียบโอน ปวส.) ประกอบด้วย
 1. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 2. สาขาการจัดการทั่วไป
 3. สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศและการตลาดดิจิทัล
 4. สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก (ร่วมมือกับ บริษัท ซี พี ออลล์)
 5. สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2558

The 7th CAS National and International Conference 2019 (CASNIC2019)
"Transformative Education for the Elderly: The Meaning of Continuing Education"

บัณฑิตวิทยาลัย
สำนักวิจัยและพัฒนา

CASNIC
7th
2019

College of Asian Scholars,
Khon Kaen, Thailand

November 16th, 2019

ISBN 978-616-93189-03

รวมบทความ
Proceedings

วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

การประชุมวิชาการและแสดงผลงานวิจัยระดับชาติ

และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7/2562

"การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ: ความหมายของการศึกษาที่ไม่วันสิ้นสุด"

ณ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ขอนแก่น

Prof. Dr. Krasae Chanawongse
Founder of College of Asian Scholars
Thailand

Mr. Terry Lin
Project Manager of APEC Digital
Opportunity Center, Taiwan

Partner Institutions

179/30 ถ.ประชาสโมสร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000

โทรศัพท์ 043-246536-8 ต่อ 403, 097-3038383 โทรสาร 043-246539 www.cas.ac.th

College of Asian Scholars

043-246536 ต่อ 403 E-mail : grad@cas.ac.th เว็บไซต์ www.grad.cas.ac.th

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ บว.017/2562

รายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินผลงานระดับชาติ

ในการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7

The 7th CAS National and International Conference 2019 (CASNIC 7th 2019)

Transformative Education for the Elderly: The Meaning of Continuing Education

เพื่อทำหน้าที่พิจารณา กลั่นกรองบทความวิจัยระดับนานาชาติให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

โดยมีรายชื่อ (Name list) ดังต่อไปนี้

ด้านบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (Business Administration and Economic)

1	รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ จันทร์จรัส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2	รองศาสตราจารย์ ดร.นงคันทย์ จันทร์จรัส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3	รองศาสตราจารย์ ดร.ธณชัย สิงห์มาตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีย์ นัยพินิจ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตพา แสนชัยธร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิพงศ์ อาริยาอจาง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมินทร เป้าธรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
วิทยาเขตสกลนคร
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศารัตน์ โชติเชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ์	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาวรรณ วาทกิจ	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตารีย์ ดุรงค์ดำรงชัย	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนวงค์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ ปุริสาร	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
16	ดร.พิฑูร ธนกิจบดี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
17	ดร.มานิต สาธิตสมิตพงษ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
18	ดร.ชีวัน ทองสอดแสง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
วิทยาเขตขอนแก่น

19	ดร.กิตติชัย เจริญชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
20	ดร.วัชร ขาวสังข์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
21	ดร.ธนาพันธ์ นัยพินิจ	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
22	ดร.ทรรติกา จารุกัจ	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
23	ดร.สมโภชน์ วัลยะเสวี	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
24	ดร.นพดล มั่งมี	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ด้านการศึกษา (Education)

1	รองศาสตราจารย์ ดร.กนกอร สมปราชญ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2	รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อาริรัตน์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3	รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ บุญเดิม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4	รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสร	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5	รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
6	รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
7	รองศาสตราจารย์ ดร.วรัญญา จีระวิพลวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
8	รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬามาศ จันทร์ศรีสุคต	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
9	รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์พพร มหาสินไพศาล	สถาบันปัญญาภิวัฒน์
10	รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชนา เหลืองอังกูร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี สิริสุขศิลป์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ศรีพุทธรินทร์	มหาวิทยาลัยนครพนม
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศ ประสานตรี	มหาวิทยาลัยนครพนม
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ เพาพาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนายุทธ เขยบาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
18	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุรงค์ ธนะสีลังกูร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ์	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
20	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถวิล อดาว์วัลย์	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
21	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ ชูสอน	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ ปุริสาร	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
23	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ ตันทนะเทวินทร์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
24	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
25	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนใจ ไชยบุญเรือง	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

26	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
27	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
28	ดร.ธีระ ภูติ	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
29	ดร.จตุภูมิ เขตจตุรัส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
30	ดร.ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
31	ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
32	ดร.ชีวิน อ่อนละอ	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
33	ดร.ไชยงค์ สืบสารคาม	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
34	ดร.เดโช แสนภักดี	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
35	ดร.พิสิฐ เทพไกรวัล	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
36	ดร.ศิริบุญเฮื้อ เหล่าชัย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
37	ดร.สายัณห์ ผาน้อย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
38	ดร.สุพัฒน์ เหล่าชัย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
39	ดร.ปิยะพล ทรงอาว	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
40	ดร.ทิพวรรณ คันธา	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
41	ดร.นิกัญชลา ล้นเหลือ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 25

ด้านวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ

(Engineering and Science and Information Technology)

1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมเกียรติ ศรีศิลา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ ผกามาต	สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหาร
กองทัพบก กระทรวงกลาโหม
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ ดียา	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ ปุริสาร	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
7	ดร.ศุภโชค สอนศิลปพงศ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
8	ดร.พิพัฒน์ ดุรงค์ดำรงชัย	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
9	ดร.จิฐ ประมวล	มหาวิทยาลัยรังสิต

ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ (Health Science)

1	ศาสตราจารย์ ดร.กนกวรรณ จารุกัจฉ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2	รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬารณ โสตะ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3	รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต แดนสีแก้ว	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4	รองศาสตราจารย์วิณา อิศรางกูร ณ อยุธยา	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
5	รองศาสตราจารย์ณมล สิ้นสุพรรณ	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ ปุริสาร	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
9	ดร.สุทิน ชนะบุญ	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร
จังหวัดขอนแก่น

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์

(Humanities and Social Science and Public Administration)

1	รองศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ บัวสุข	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน
2	รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬามาศ จันทศรีสุคต	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
3	รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์พพร มหาสินไพศาล	สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
4	รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
5	รองศาสตราจารย์ วิณา อิศรางกูร ณ อยุธยา	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช ศรีโกคางกุล	วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักรพนธ์ เนื้อไม้หอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพีพร สร้อยน้ำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิน ทองปั้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
วิทยาเขตขอนแก่น
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ ปุริสาร	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
14	ดร.สายัณห์ ผาน้อย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
15	ดร.ชีวิน อ่อนละออ	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย ละทรัพย์สินทางปัญญาและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
(Jurisprudence Political Science Law and Intellectual Property and International Relations)

1 รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
2 รองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎ์ โทณะวณิก	วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย
3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ฮวดศรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตขอนแก่น
4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล พรหมกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตขอนแก่น

โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานระดับชาติ จำนวนทั้งสิ้น 84 ท่าน
แบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 61 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิภายใน 23 ท่าน
ประกาศ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2562

(ลงชื่อ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

สารบัญ

สารจากผู้รับใบอนุญาต

สารจากผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

สารจากอธิการบดี

สารจากผู้แทนเจ้าภาพร่วม

สารจากประธานฝ่ายจัดงาน

KEYNOTE SPEAKER

PANEL DISCUSSION

สารบัญ

กำหนดการ

โครงการ

รายชื่อผู้นำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (NATIONAL CONFERENCE)

- กลุ่มบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์

(BUSINESS ADMINISTRATION AND ECONOMIC)

- กลุ่มการศึกษา

(EDUCATION)

- กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ

(ENGINEERING AND SCIENCE AND INFORMATION TECHNOLOGY)

- กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

(HEALTH SCIENCE)

- กลุ่มมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

(HUMANITIES SOCIAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION)

- กลุ่มนิติศาสตร์รัฐศาสตร์กฎหมายและทรัพย์สินทางปัญญาและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

(JURISPRUDENCE POLITICAL SCIENCE LAW AND INTELLECTUAL PROPERTY

AND INTERNATIONAL RELATIONS)

รายชื่อผู้นำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ (INTERNATIONAL CONFERENCE)

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ที่ วบอ.042/2562

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7 The 7th CAS National and International
Conference 2019 (CASNIC 2019): Transformative Education for
the Elderly: The Meaning of Continuing Education

ภาคผนวก ข

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัยที่ บว.016/2562

เรื่อง รายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินผลงานระดับนานาชาติ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัยที่ บว.017/2562

เรื่อง รายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินผลงานระดับชาติ

ภาคผนวก ค

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย ที่ 014/2562

เรื่อง รายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาประเมินผลการนำเสนอแบบโปสเตอร์
(Poster Presentation)

ภาคผนวก ง

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย ที่ 015/2562

เรื่อง รายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาประเมินผลการนำเสนอแบบบรรยาย
(Oral Presentation)

ภาคผนวก จ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย ที่ บว.018/2562

เรื่อง รายชื่อผู้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น (Outstanding Awards)

ภาคผนวก ฉ

ภาพกิจกรรมความร่วมมือของสถาบันเจ้าภาพร่วมในประเทศ และต่างประเทศ

กำหนดการ

การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7
เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ความหมายของการศึกษาที่ไม่มีวันสิ้นสุด”

The 7th CAS National and International Conference 2019 (CASNIC 2019)

วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เวลา 08.00 - 16.00 น. ณ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย/โรงแรม Green Hotel & Resort

เวลา	รายละเอียด
08.00-08.45 น.	ลงทะเบียน ณ บริเวณโถง ชั้น 2 ห้องประชุม Green Ballroom 1 โรงแรม Green Hotel & Resort
08.45-09.00 น.	ดร.สมศักดิ์ จังตระกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น กล่าวต้อนรับ
09.00-09.10 น.	ชมวิดีโอทัศน์แนะนำวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
09.10-09.30 น.	พิธีเปิด ณ โรงแรม Green Hotel & Resort - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กษม ชนวงค์ อธิการบดีวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กล่าวรายงาน - ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์กระแส ชนวงค์ ผู้ก่อตั้งวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กล่าวเปิดการประชุม - มอบรางวัล Outstanding Awards และมอบโล่สถาบันเจ้าภาพร่วม
09.30-10.15 น.	ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “Transformative Education for the Elderly: The Meaning of Continuing Education” การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ความหมายของการศึกษาที่ไม่มีวันสิ้นสุด โดย นายแพทย์เอก ธนะสิริ อดีตรองปลัดกรุงเทพมหานคร/ประธานชมรมอยู่ 100 ปี-ชีวิเป็นสุข
10.20-11.50 น.	Panel Discussion Topic “Improving The Education System in Asia to Accommodate an Elderly Society” ช่วงเสวนา หัวข้อ การพัฒนาการศึกษาในเอเชีย เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ โดย 1. Prof. Keiichi Minamikawa, The Department of International Career Development , Fukuoka Jo Gakuin University, Japan 2. Dr. Rebecca D. Miranda, Assistant Vice President for Academic Affairs and Quality Assurance, Emilio Aguinaldo College, Philippines 3. รศ.ดร.สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่ 1/ กรรมการสภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย 4. นายธีระศักดิ์ ธิมาพันธุ์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครขอนแก่น 5. ผู้ดำเนินรายการ รองศาสตราจารย์ ดร. เจษฎ์ โทณะวณิก อดีตคณะกรรมการอำนวยการร่างรัฐธรรมนูญและประธานหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
12.00-13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน ณ โรงแรม Green Hotel & Resort
13.00-16.00 น.	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบบรรยายและแบบโปสเตอร์ ณ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
16.00-16.30 น.	พิธีมอบรางวัล Best Presentation พิธีปิด ณ ห้องประชุมพงษ์ศักดิ์ วิทยากร ณ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
การนำเสนอผลงานวิจัย แบบบรรยาย	
เวลาในการนำเสนอผลงานวิจัย เรื่องละ 10 นาที ถาม-ตอบ 5 นาที รวม 15 นาที การมอบเกียรติบัตรจะมอบให้ผู้นำเสนอในห้องที่กำหนด	
การนำเสนอผลงานวิจัยแบบโปสเตอร์	
ผู้นิพนธ์นำเสนอโปสเตอร์และตอบคำถามกรรมการและผู้สนใจเป็นเวลาเรื่องละ 15 นาที และจะมอบเกียรติบัตร หลังจากนำเสนอ ณ บริเวณโถง ชั้น 1 อาคารสำนักอธิการบดี วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	
หมายเหตุ : ให้ผู้นำเสนอประจำตำแหน่ง ณ โปสเตอร์ของตนเอง เพื่อรับการประเมิน ตั้งแต่เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป	

รายชื่อผู้นำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ กลุ่มบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์
(BUSINESS ADMINISTRATION AND ECONOMIC)

รหัส	ชื่อบทความ	ชื่อ - สกุล	สังกัด	หน้า
BE004	การใช้ไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ของชุมชนในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น	ชีวธัญย์ พูลทรัพย์	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	1
BE006	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา ต่อสาขาการตลาดและสาขาช่างยนต์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดขอนแก่น	นงนุช หนูหงส์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	15
BE007	<u>การจัดการการท่องเที่ยวเศรษฐกิจ</u> <u>สร้างสรรค์โดยจักรยาน</u> <u>จังหวัดเพชรบูรณ์</u>	<u>พิชัยพิมพ์ คำเพียร</u>	<u>มหาวิทยาลัยราชภัฏ</u> <u>เพชรบูรณ์</u>	<u>26</u>
BE008	อิทธิพลของการรับรู้ ความน่าเชื่อถือและ ทัศนคติที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม ธนาคารบนมือถือ แอปพลิเคชันกรุงไทย เน็กซ์ ธนาคารกรุงไทย	ภีระวิชย์ ศิริสุขอุดมสกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	38
BE009	ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร งานคุณภาพ กับการจัดการคลังสินค้า ของบริษัท ดีเอสแอล ซัพพลายเชน ประเทศไทย จำกัด (บางนา สมุทรปราการ)	ชลธิชา องอาจกิจ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	59
BE010	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มี ความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อ อาหาร สัตว์เลี้ยงสำเร็จรูป ในจังหวัดลพบุรี	อัญชลี นาคะจันทร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	82
BE011	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทผู้ผลิต เครื่องจักรกลและชิ้นส่วน ในนิคม อุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง	จิตติมา ฉิมกล่อม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	93

BE007

การจัดการการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยจักรยาน จังหวัดเพชรบูรณ์

The Tourism Management in Creative Economy by Bicycles, Phetchabun Province

พิชัยพิมพ์ คำเพียร¹

¹กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

Correspondence Author : พิชัยพิมพ์ คำเพียร, เบอร์โทรศัพท์ 095-3438989

Email : Khampian.nn@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวและสภาพภูมิทัศน์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับจัดเป็นเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาในการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ 485 คน คือประชาชนทั่วไป 400 คน ชมรมจักรยานวันอาทิตย์เพชรบูรณ์ 50 คน ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับจักรยาน 7 คน บุคลากรภาครัฐ 10 คนและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ใช้จักรยานในการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ 18 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสำรวจ การทดลองใช้จักรยาน แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและแบบเชิงพรรณนาเนื้อหา จากการศึกษาพบว่า

1. เส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ 4 เส้นทาง ดังนี้เส้นทางที่ 1 เขาค้อ เส้นทางที่ 2 น้ำหนาว เส้นทางที่ 3 อำเภอเมือง (จุดประทับใจ) เส้นทางที่ 4 ดาดหมอก
2. ปัญหาจากการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ คือความเร็วและปริมาณของยานพาหนะบนถนนมีจำนวนมาก และไม่มีความสะดวกสำหรับจักรยาน เช่น ทางจักรยาน ที่จอดจักรยานและป้ายบอกทางจักรยาน
3. เหตุผลที่ใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว คือ เป็นการออกกำลังกาย ช่วยลดมลพิษ ประหยัดพลังงาน ประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยแก้ไขปัญหาจราจร

4. ปัจจัยสำคัญสำหรับการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว คือ มีความปลอดภัย มีทางจักรยาน ที่เป็นโครงข่ายกัน มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจักรยาน เช่น ทางจักรยาน ที่จอดจักรยาน ป้ายบอกทางจักรยานและมีแหล่งท่องเที่ยว

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวคิดในการพัฒนาเส้นทางจักรยานเชิงท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ต่อไป

คำสำคัญ : การจัดการ, ท่องเที่ยว, เศรษฐกิจสร้างสรรค์

Abstract

The purpose of this research was to study the potential of tourism resources and the nature of landscape in Phetchabun province, established as cycling routes for tourism to study the problems in using the bicycles for tourism of Phetchabun province.

The subjects in the research were 400 general people, 50 cyclists from Phetchabun Sunday Cycling Club, 7 entrepreneurs, 10 governments officials and 18 foreign tourists cycling for tourism in Phetchabun province. The tools used in the research consisted of surveying, cycling trial, questionair and interviewing. The data were analyzed by using frequency, percentage, average, standard daviation and content description. The results were found that there are 4 cycling routes for tourism in Phetchabun province as follows : Route 1; Khao kho Route 2; Nam Nao Route 3; Muang District (the impressive spot) and Route 4; Tad Mok.

The problems in using the bicycles for tourism in Phetchabun province are speed and a lot of bicycles on the roads. There are not enough facilities for the bicycles such as cycling routes, parking places and road signs for the bicycles.

The reasons in using the bicycles for tourism are exercising, reducing the pollution, saving the energy, lessening the expenditure and helping to solve the traffic problems.

The important factors in using the bicycles for tourism are safety, network of cycling tracks, enough facilities for the bicycles such as cycling routes, parking places and road signs for the bicycles and tourist attractions.

The results of the research can be used as a guideline for developing the cycling routes for tourism to make them suitable and consistent with nature of the areas.

Keywords : Management, Tourism, Creative Economy

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศได้ปีละนับแสนล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความหลากหลายทั้งทางด้านวัฒนธรรม และรูปแบบของกิจกรรม สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาปัตยกรรม ประเพณีต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ลักษณะทางกายภาพนั้นเป็นพื้นที่ราบลุ่มแบบท้องกระทะ ประกอบด้วยเนินเขา ป่า และที่ราบเป็นตอนๆสลับกันไป พื้นที่มีลักษณะลาดชันจากเหนือลงไปใต้ ตอนเหนือมีทิวเขาสูง ตอนกลางเป็นพื้นที่ราบและมีเทือกเขาขนาบกันไป ทั้งสองข้างมีลักษณะเป็นรูปเกือกม้า มีแม่น้ำป่าสักเป็นแม่น้ำสายสำคัญโดยไหลจาก จังหวัดเลย เพชรบูรณ์ ผ่านไปสู่จังหวัดลพบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา ลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ตามลำดับ จึงส่งผลให้พื้นที่มีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย ดินมีสภาพอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่ การเพาะปลูกพืชทำการเกษตร รวมทั้งส่งเสริมปัจจัยการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน กล่าวถึงหลักฐานทางประวัติศาสตร์เมืองเพชรบูรณ์นั้นเริ่มจากชื่อของจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อครั้งโบราณน่าจะชื่อว่าเมือง “เพชบุระ” ตามที่ปรากฏในจารึกลานทองคำ ที่พบจากเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ วัดมหาธาตุ ซึ่งหมายถึงเมืองแห่งพืชพันธุ์ธัญญาหาร แต่ในระยะหลังต่อมาแปรเปลี่ยนเป็น “เพชรบูรณ์ และมีร่องรอยเมืองประวัติศาสตร์ คือ เมืองศรีเทพ และสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ อนุสรณ์สถานผู้เสียสละเขาค้อ อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานเพชบุระพุทธมหารธรรมราชา และหมู่บ้านทับเบิก

จากนั้นข้อมูลในอดีตมีผลต่อการพัฒนาเมือง ซึ่งหลักฐานในอดีตสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ซึ่งแนวคิดในเรื่องการพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable Development) ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาทางด้านการขนส่ง ดังจะเห็นได้จากการรณรงค์เพื่อให้มีการเดินทางโดยไม่ใช้รถยนต์ หรือที่เรียกว่า Non-Motorization ซึ่งหมายถึงการเดินและการใช้จักรยาน ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย จีน เวียดนามและอีกหลายประเทศในยุโรปจึงได้มีการพัฒนาและสนับสนุนการใช้จักรยานเพื่อการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในปัจจุบัน (วิโรจน์ ศรีสุภานนท์ และคณะ, 2546 : 1) เช่นเดียวกับประเทศในเขตตะวันตก เช่น เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน ทางรัฐบาลได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนใช้จักรยานในการเดินทาง เพราะได้เห็นความสำคัญของจักรยานว่า สามารถแก้ปัญหาจราจร ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษและปัญหาการขาดแคลนพลังงานเชื้อเพลิงได้

การใช้จักรยานในการเดินทางจึงเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาการขนส่งที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาด้านการจราจรของเมืองใหญ่และเมืองที่กำลังเจริญเติบโต รวมทั้งช่วยลดมลพิษทางอากาศที่เกิดจากควันเสียของรถยนต์ ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งรัฐบาลและเอกชนของประเทศที่เจริญแล้วจะพยายามส่งเสริมหรือรณรงค์ให้มีการใช้จักรยาน เนื่องจากตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้จักรยานเพื่อการสัญจร การพักผ่อนหย่อนใจและยังเป็นการออกกำลังกายที่ดี ซึ่งให้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพทำให้ร่างกายแข็งแรงและสนับสนุนการประหยัดทรัพยากรพลังงาน ทางอ้อมช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม เพราะจักรยานเป็นยานพาหนะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง จึงไม่ก่อมลพิษ ไม่เกิดมลภาวะทางอากาศ และไม่ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการจัดการท่องเที่ยว ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จัดบริการทางด้านเส้นทางจราจรอย่างสะดวกและปลอดภัย สามารถใช้จักรยานใน การท่องเที่ยวได้ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะและสภาพของเส้นทางจราจร สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวกและการเข้าถึงได้ในแต่ละเส้นทาง

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อจัดเป็นเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาในการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์

3. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยจักรยาน จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาองค์ความรู้ โดยระยะทางมากกว่า 40 กิโลเมตรจากบ้านเพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อน(ธวัชชัย รัตนซ้อน, 2542:12-13)

การท่องเที่ยวจักยาน คือ รูปแบบการท่องเที่ยวที่ใช้จักยานเป็นพาหนะโดยมุ่งเน้นการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้รวดเร็ว และเกิดการเรียนรู้กับท้องถิ่นหรือเกิดประสบการณ์ระหว่างการเดินทาง โดยเส้นทางของการท่องเที่ยวจักยานอาจเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรมก็ได้ (ธวัชชัย รัตนซ้อน, 2542:12-13)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (ธวัชชัย รัตนซ้อน, 2542:12-13)

1. ขอบเขตของการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยจักยาน ครอบคลุมองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ การพิจารณาด้านการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้ที่เกี่ยวข้องและรูปแบบ การจัดการ คือ

1.1 องค์ประกอบด้านพื้นที่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่ของพื้นที่นั้น จึงเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

1.2 องค์ประกอบด้านการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม การจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนา การท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต

1.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เป็นการท่องเที่ยว ที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศน์ของแหล่งท่องเที่ยวเป็น การเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจเพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้อง ทั้งต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวที่รักษาสิ่งแวดล้อม

1.4 องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมเกือบตลอดกระบวนการเพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น โดยประโยชน์ต่อท้องถิ่นที่ได้รวมถึงการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทน เพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิรัตน์ รองโสภา (2546 : 127 – 128) ศึกษาเรื่อง การใช้รถจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม พบว่า ประชาชนส่วนมากจะใช้รถจักรยานในการซื้อของในวันเสาร์อาทิตย์ ในช่วงเวลา 17.0 – 19.00 น. สาเหตุที่เลือกใช้จักรยานคือ สะดวก รวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่าย ส่วนปัญหาที่พบคือ ความไม่ปลอดภัย ไม่มีเส้นทางจักรยานและไม่มีที่จอดจักรยาน สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจะใช้จักรยานในวันเสาร์และวันอาทิตย์ในช่วงเวลา 10.00 -15.00 น. สาเหตุที่เลือกใช้จักรยานคือ สะดวก รวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่าย ปัญหาที่พบในการใช้จักรยานในการเดินทางมากที่สุด คือ ความไม่ปลอดภัย แดดร้อน ฝุ่นละอองและเหงื่อออก ประชาชนที่อาศัยอยู่ตามเส้นทางที่มีความเหมาะสมในการใช้จักรยานเพื่อการเดินทางและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่การศึกษา มีความประสงค์จะให้มียานจักรยานเกิดขึ้นภายในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ของจังหวัด โดยให้หน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเข้ามาดูแลและดำเนินการบริการ ณ สถานีจักรยาน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ภายในสถานีจักรยานดังต่อไปนี้ ความปลอดภัย ห้องน้ำชายและหญิง ร้านอาหาร ประชาสัมพันธ์ ร้านขายจักรยานและอุปกรณ์จักรยาน ความสะอาดของสถานี ความทันสมัยและจุดบริการอื่น ๆ ทั่วไป จัดให้มีทางจักรยานและมีที่จอดรถจักรยาน โดยมีการปรับปรุงขยายไหล่ทางให้กว้างขึ้นและจัดเขตห้ามรถยนต์เข้า อนุญาตเฉพาะจักรยานและคนเดินเท้า พร้อมกับการปรับบริเวณทางขึ้นและทางลงของบาวิถีให้มีความลาดเอียงและต้องปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงาในเส้นทางจักรยาน ติดป้ายเตือนระวังคนเดินเท้าหรือระวังจักรยาน พร้อมทั้งลดความเร็วของรถยนต์ในบางพื้นที่ และทางภาครัฐจะต้องส่งเสริมหรือณรงค์ให้เคารพสิทธิของจักรยานหรือคนเดินทาง ประชาชนจะต้องใช้จักรยานเพื่อการเดินทางหรือเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

จิราเจตน์ อุดมศรี (2547 : 120 – 123) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา ตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า

1. บริบททางด้านกายภาพและสังคมของตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรีเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ ความสวยงามของลำน้ำ ความอุดมสมบูรณ์ของสภาพป่าไม้และกิจกรรมการท่องเที่ยว ผลกระทบถึงอนุรักษ์ ประเภทล่องแก่ง แพยาง ซึ่งแนวโน้มในอนาคตอาจมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
2. ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ตำบลโป่งน้ำร้อน จากอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนที่ทำรายได้ที่มากกว่าการท่องเที่ยวและเป็นอาชีพที่ทำดั้งเดิม จึงทำให้ประชาชนไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในชุมชนในการคิดริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจ ดำเนินการ แบ่งเป็นผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากประชาชน

ไม่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวทำให้ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ขาดการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักท่องเที่ยวไม่รู้จักรถล่องแก่งคลองโป่งน้ำร้อน

3. รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในโป่งน้ำร้อน ควรมีกิจกรรมตามแนวทางของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่มีการสร้างจิตสำนึกให้ชาวบ้านในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในการจัดการและการกระจายรายได้ ไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในหมู่บ้านควบคู่ไปกับการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยาวนานที่สุด และก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อดำบลน้อยที่สุด

ปจิตตา สนมโน (2550 : 95 – 96) ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองนครศรีธรรมราช ได้ทำการทดลองใช้จักรยานตามเส้นทางถนนราชดำเนิน ซึ่งเป็นถนนสายหลักและได้ผล ดังนี้

ระยะที่ 1 ศาลหลักเมืองไปยังกำแพงเมือง เป็นระยะทาง 406 เมตร

ระยะที่ 2 จากกำแพงเมืองไปหอพระนารายณ์ เป็นระยะทาง 380 เมตร ใช้เวลา 5 นาที

ระยะที่ 3 จากหอพระนารายณ์ไปหอพระพุทธสิหิงค์ เป็นระยะทาง 646 เมตร ใช้เวลา 7 นาที

จากระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 3 พบปัญหา คือ การจราจรจะมากในช่วงเวลาโรงเรียนเข้าและโรงเรียนเลิก แต่จะเบาบางในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นช่วงที่มินิกท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในตัวเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุด การเดินทางโดยใช้จักรยานต้องใช้ความระมัดระวังบ้าง เนื่องจากเป็นถนนสายหลักมีช่องจราจร 4 ช่องทางและรถทั่วไปวิ่งไปมาไม่เร็วมาก จึงสามารถใช้จักรยานไปตามเส้นทางนี้ได้

ระยะที่ 4 ระยะทางจากหอพระพุทธสิหิงค์ไปยังวัดพระมหาธาตุเป็นระยะทาง 1 กิโลเมตร 33 เมตร ใช้เวลาเดินทาง 8 นาที ระยะทางช่วงนี้จะพบปัญหาการจราจรบริเวณหน้าวัดพระมหาธาตุ จากสภาพปัจจุบันมินิกท่องเที่ยวและประชาชนหลังไหลเข้ามาวัดพระมหาธาตุ มีร้านค้าตั้งแผงขายของและมีการจอดรถริมฟุตบาท ทำให้การจราจรติดขัด จึงต้องระมัดระวังมากขึ้น

ระยะที่ 5 ระยะทางจากวัดพระมหาธาตุรวมหาวิหารไปยังพิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช เป็นระยะทาง 1 กิโลเมตร 261 เมตร ใช้เวลา 10 นาที ระยะทางช่วงนี้เป็นรถ ขาออกนอกเมือง การจราจรจะไม่ติดขัด สามารถไปได้เรื่อยๆ และปริมาณรถจะน้อยกว่าขาเข้าเมือง

4. วิธีดำเนินการ

การวิจัยเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยจักรยานจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นวิจัยเชิงสำรวจ เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้ทำรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่จริง การแจกแบบสอบถาม และทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชาชนทั่วไป ผู้ใช้จักรยานในการเดินทางท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับจักรยาน บุคลากรภาครัฐ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ใช้จักรยานในการท่องเที่ยว จากการคำนวณจากสูตรยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ซึ่งมีระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และมีระดับความเชื่อมั่น 95% ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 485 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสำรวจ การทดลองใช้จักรยาน แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความครบถ้วน ความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา และ Cronbach's alpha 0.86 นำผลที่ได้จากการตรวจสอบมาทำการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากการศึกษา กำหนดเส้นทางจักรยานเพื่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่การศึกษา จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลภาคสนามเบื้องต้น และได้มีการปรึกษาและประเมินเส้นทางจักรยานจากผู้เชี่ยวชาญถึงความเป็นไปได้ในการจัดเป็นเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเก็บข้อมูลจากการสำรวจเส้นทางจากพื้นที่จริง จำนวน 4 ครั้ง ดังนี้ เพชรบูรณ์-เขาค้อ หล่มสัก-น้ำหนาว ภูทับเบิก และอำเภอมะนัง ตามจุดที่ประทับใจ
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองและผู้ร่วมวิจัย โดยทำการแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ดังนี้ ประชาชนทั่วไป ผู้ใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับจักรยาน จำนวน 457 ชุด และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ 2 กลุ่ม ดังนี้ บุคลากรภาครัฐจำนวน 10 ชุด นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 18 ชุด นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การสำรวจทางด้านการกายภาพจากสภาพพื้นที่จริง ซึ่งได้กำหนดไว้มาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลและทำการทดลองใช้จักรยานตาม

เส้นทางที่ได้กำหนดไว้ เพื่อทราบถึงปัญหาการใช้จักรยาน ระยะทางและระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุการศึกษา อาชีพ และข้อมูลทางด้านปัญหาการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรภาครัฐและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเขียนเชิงพรรณนาตามพฤติกรรมและความคิดเห็น

5. ผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ ระหว่าง 20-30 ปี สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่

ทางด้านศักยภาพของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสภาพภูมิทัศน์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อจัดเป็นเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จากการสำรวจด้านกายภาพ เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ศึกษา คือ มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวย มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีเส้นทางเข้าถึงและมีสิ่งอำนวยความสะดวกตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดการสำรวจไว้ 4 เส้นทาง ดังนี้ เส้นทางที่ 1 เขาค้อ เส้นทางที่ 2 หล่มสัก – น้ำหนาว เส้นทางที่ 3 ภูทับเบิก และเส้นทางที่ 4 อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์

ทางด้านสภาพปัญหาในการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนทั่วไป ผู้ใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการเกี่ยวกับจักรยาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้จักรยาน ดังตาราง (1)

ตารางที่ 1 ปัญหาที่มีต่อการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว

ปัญหาที่มีต่อการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ปริมาณรถยนต์ / รถจักรยานยนต์บนท้องถนน	2.67	0.59	มาก
2. ความเร็วของยานพาหนะบนท้องถนน	2.68	0.53	มาก

3. สภาพผิวของถนนไม่มีความปลอดภัยเช่นขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ	2.53	0.61	มาก
4. ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจักรยาน เช่น ทางเฉพาะ จักรยาน ที่จอดจักรยาน ป้ายบอกทางจักรยานป้ายเตือน เป็นต้น	2.53	0.61	มาก
5. ระยะทางและสภาพถนนไม่ต่อเนื่องกัน	2.30	0.63	ปานกลาง
6. สภาพแวดล้อมของเส้นทางไม่เอื้ออำนวย เช่น ปริมาณ ของควันของยานพาหนะ ไม่มีร่มเงา แสงแดด ฝนตก	2.53	0.56	มาก
7. ไม่มีความเข้มงวดของการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับจักรยาน	2.58	0.59	มาก
รวม	2.55	0.59	มาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคลากรภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวตามลำดับ ดังนี้ มีปริมาณรถยนต์ จักรยานยนต์บนท้องถนนจำนวนมาก ความเร็วของยานพาหนะบนท้องถนน ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจักรยาน เช่น ทางเฉพาะจักรยาน ที่จอดจักรยาน ป้ายบอกทางจักรยาน ป้ายเตือน

ไม่มีความเข้มงวดของการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับจักรยาน ระยะทางและสภาพถนนไม่ต่อเนื่องกัน สภาพแวดล้อมของเส้นทางไม่เอื้ออำนวย เช่น ปริมาณควันของยานพาหนะ ไม่มีร่มเงา แสงแดด ฝนตก และสภาพผิวของถนนไม่มีความปลอดภัย เช่น ขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว คือ มีปริมาณยานพาหนะบนท้องถนนมากเกินไป มีการขับยานพาหนะด้วยความเร็วเกินไป ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจักรยานและไม่มีความเข้มงวดในการบังคับใช้จักรยานเหมือนบางประเทศ

6. การอภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์โดยจักรยานจังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทางด้านศักยภาพของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสภาพภูมิทัศน์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อจัดเป็นเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เขตพื้นที่การศึกษา ส่วนใหญ่เป็น ธรรมชาติ ภูเขา และเป็นที่ตั้งของสถานที่สำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวย มีเส้นทางเข้าถึงและมีสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวที่ใช้ในการศึกษา มีทั้งหมด 4 เส้นทาง ผลการศึกษา พบว่า เส้นทางที่ 1 เขาคว่ำ เป็นเส้นทางเขาที่สามารถมองเห็นทะเลหมอก และวัดผาช่อนแก้วที่สวยงาม ที่เกิดจากธรรมชาติ หรือเกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น มีจุดพักที่สวยงาม สะดวก แต่เป็นเส้นทางที่ยาก เป็นที่ 3 รองลงมาจาก ความยากลำดับที่ 1 คือ ภูทับเบิก และความยากลำดับที่ 2 คือ น้ำหนาวจากการสำรวจเส้นทางโดยจักรยาน เขาคว่ำมีการคมนาคม จอแจและอันตรายทางรถมากกว่าเส้นทางอื่นๆ เส้นทางที่ 2 หล่มสัก-น้ำหนาว เป็นเส้นทางบนเนินเขาที่สูงมาก จากปากทางแยกเข้าห้วยสนามทรายมุ่งสู่ตัวอำเภอน้ำหนาว เป็นเส้นทางลาดชันมาก มีศูนย์เรียนรู้การเกษตรเชิงท่องเที่ยวสวยงาม เป็นเส้นทาง ที่สวยงาม ธรรมชาติรายล้อม เส้นทางที่ 3 ภูทับเบิก ทางนี้เราเรียกว่า ทางไล่เดือนสวรรค์ เป็นเส้นทางที่ความลาดชันมากที่สุด และเป็นเส้นทางที่สวยงาม ธรรมชาติรายล้อมจุดสูงสุดของ ภูทับเบิก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่นิยมขึ้นด้วยจักรยานมี 2 ทาง คือขึ้นจากด้าน ภูหินร่องกล้า ทางชันคดเคี้ยว แต่ชันน้อยกว่า ขึ้นจากด้าน อำเภอหล่มเก่า ทางชันคดเคี้ยวและชันมากกว่า และเส้นทางที่ 4 อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ 14 จุดประทับใจ ส่วนเส้นทางปั่น start ที่ศาลากลางจังหวัด - วัดมหาธาตุ - ศาลหลักเมือง-วัดเพชรวาราม - วงเวียนอนุสรณ์นครบาล - หอนาฬิกาคู่แฝดแชมป์โลก - อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง -โรงเรียนบ้านป่าแดง - สี่แยกบ้านไร่ - บ้านป่าเลา - อุทยานวิทยาศาสตร์หนองนารี -องค์การบริหารส่วนจังหวัด- พุทธอุทยาน เพชรบุระ- และ finish ที่ศาลากลางจังหวัดเพชรบูรณ์

2. ทางด้านสภาพปัญหาในเส้นทางการใช้จักรยาน 4 เส้นทางนั้น พบว่า เส้นทางส่วนใหญ่เป็นเส้นทางจักรยานเชิงธรรมชาติ และเส้นทางที่ได้กำหนดตั้งอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีโครงสร้างของผังเมืองในอดีตเป็นที่ตั้งของชุมชน แหล่งธุรกิจ ศาสนสถาน โบราณสถาน จึงมีขนาดของถนนและพื้นที่ที่จำกัด ไม่สามารถจะขยายได้ ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดในเทศกาลและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างไรก็ตามในพื้นที่การศึกษาได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกบ้าง คือ มีการกำหนดเส้นทางจักรยาน ป้ายบอกทางจักรยานตามถนนต่าง ๆ แต่เส้นทางเหล่านี้ยังมีปัญหาคือ ไม่มีความต่อเนื่องของเส้นทาง เป็นโครงข่ายที่เชื่อมต่อกัน มีจำนวน

รถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่มากเกินไป มีการจอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์บนทางจราจร ทำให้ผู้ใช้จักรยานไม่มีความมั่นใจในความปลอดภัย

7. ข้อเสนอแนะ

1. ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น
2. จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ป้ายบอกทาง ประชาสัมพันธ์ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละจุด

8. เอกสารอ้างอิง

- จิราเจตน์ อุดมศรี. (2547). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา ตำบลโป่งน้ำร้อนอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธวัชชัย รัตนซ้อน. (2542). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบนพื้นที่สูง. เชียงใหม่ : ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัทมิตา สนทมิโน. (2550). แนวทางการจัดเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิโรจน์ ศรีสุภานนท์ และคณะ. (2546). โครงการแนวทางการพัฒนาการใช้จักรยานในกรุงเทพมหานคร. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย กรุงเทพมหานคร.
- อภิรัตน์ รองโสภา. (2546). การใช้รถจักรยานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม. กรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

